

Η ΕΝ ΚΥΠΡΩ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΟΥ ΜΑΧΑΙΡΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

Ἡ ἱστορία τῶν ὀρθοδόξων μοναστηρίων τῆς Ἀνατολῆς εἶναι τρόπον τινὰ μικρογραφία τῶν περιπετειῶν ἐκάστης τῶν ἐλληνικῶν χωρῶν, ἀκριβῆς εἰκὼν τῆς εὐλαθείας τῶν Χριστιανῶν, τῆς καταστάσεως τῆς παιδείας καὶ καθόλου τοῦ βίου αὐτῶν, ὅστις δυστυχῶς ἀπὸ ἐπιτακτικῶν ἐτῶν ἦτο συνεχῆς σχεδὸν παρακμῆ. Τῷ ὄντι, ὅταν ἀνυπολόγισθωμεν ὅτι πολλὰ τούτων ἰδρύθησαν πολὺ πρὸ τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς Δύσεως κολλεγίων, τὰ ὅποια κατόπιν ἀνεπτύχθησαν εἰς περιφανῆ πανεπιστήμια, αἰσθανόμεθα πόσον ἔνεκα τῆς δουλείας ὑπεβιάσθη πνευματικῶς τὸ ἔθνος ἡμῶν. Καὶ ὅμως αὐτῇ μόνον ἢ δικτήρησις τῶν ἀπομεμονωμένων τούτων ἰδρυμάτων, ὅπου διεφυλάττοντο, ἐκτὸς τῶν ἱερῶν βιβλίων καὶ εἰκόνων, καὶ τὰ κάλλιστα κειμήλια τῆς θύραθεν παιδείας, αὐτῇ μόνον ἢ διάσωσις τῶν πολυτιμῶν τούτων κειμηλίων διὰ μέσου κατακλισμῶν τοσοῦτων εἶναι τῷ ὄντι θαυμαστή, μαρτυρεῖ δὲ τὴν ἀκράδαντον πίστιν τοῦ ἔθνους εἰς πισσιώτερόν τι μέλλον.

Ἡ μονὴ τῆς Παναγίας τοῦ Μαχαιρά, μία τῶν τριῶν ἐν Κύπρῳ μονῶν, ὅσαι μέχρι σήμερον ἀναγνωρίζονται ὡς σταυροπήγια, κτισθεῖσα κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους τῆς ἐλληνικῆς ἐν τῇ νήσῳ ἰουσίας, φέρουσα τὸ ὄνομα βασιλικὴ ὡς ἐκ τῆς προστασίας τῶν Κομνηνῶν καὶ τῶν Ἀγγέλων, ἀναδείξασα τρεῖς τοῦλάχιστον μάρτυρας τῆς θρησκείας καὶ τῆς πατρίδος, σφύζουσα τὴν τυπικὴν διάταξιν τοῦ πρώτου αὐτῆς ἡγουμένου, δις καὶ τρις ἀνακτισθεῖσα καὶ ἀμιλλωμένη πρὸς τὴν ἄλλην ἐν Κύπρῳ μονὴν τῆς Παναγίας, τῆς τοῦ Κύκκου, ἔχει, καθὼς ἐκείνη, δικαιώματα πολλὰ εἰς τὴν προσοχὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ιστοριογράφων.

Τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου συνέγραψεν, ὡς γνω-

Γεώργιος Παπαδόπουλος

I-1914
BIBLIOTEKI